

La gran il·lusió

(La grande illusion)

Direcció: Jean Renoir
Repartiment: Jean Gabin, Erich
 Von Stroheim, Pierre Fresnay,
 Marcel Dalio, Dita Parlo

1937 - 114 min

Sinopsi

Retrat del dia a dia d'uns presoners francesos en un camp de concentració alemany durant la Gran Guerra, la Primera Guerra Mundial (1914-1918). En arribar al camp, dos oficials de l'aviació francesa s'assabenten que els seus companys de barracó estan excavant un túnel per escapar-ne.

"La gran il·lusió és una pel·lícula sobre la Primera Guerra Mundial en què no es veu ni una sola escena de guerra. El que s'hi veu són oficials francesos capturats pels alemanys que consideren que el seu deure és escapar-se per continuar lluitant. Aquesta convicció que està representada en el film pel tinent Maréchal i el capità Boeldieu resulta sorprenent si pensem que pot ser lògica en el segon, un oficial de carrera aristòcrata provinent d'una família noble de tradició militar, però incomprendible en un tinent que en la seva vida civil era un obrer. El rentat de cervell que una educació nacionalista, imperialista i antisemita ha aconseguit imposar és el d'un patriotisme que considera normal i justificat matar aquells que no pertanyen al mateix grup o al mateix poble.

El film intenta demostrar la falsedat d'aquesta idea mostrant-nos que les relacions humanes es poden basar en comportaments més pacifistes o humanistes.

Els dos oficials esmentats, després de diversos intents d'evasió, han estat traslladats a un antic castell que es troba sota el manament del comandant Rauffenstein (un magnífic Erich von Stroheim que interpreta aquest paper) que primer va ser el responsable de la seva captura i ara és un invàlid inútil per a l'acció bèl·lica. La procedència similar d'aquest amb el capità Boeldieu fa que ràpidament es creï una relació d'amistat només interrompuda per allò que un i un altre consideren el seu deure. Aquesta confraternització no es dona només entre els dos principals adversaris sinó que també la trobem entre presoners i guardians o entre els que pertanyen al mateix bàndol, però estant separats per qüestions més incomprendibles en la vida civil.

L'amistat de l'obrer tinent Maréchal amb el milionari jueu Rosenthal o l'enamorament del primer amb la viuda alemanya Elsa posen de manifest que els humans es poden entendre i convida malgrat les diferències d'origen, nacionalitat, religió o ideologia que hom pugui tenir.

La gran il·lusió, rodada quan Espanya era en ple conflicte fratricida i quan la Segona Guerra Mundial no trigaria a esclatar, ha estat considerada com una de les obres mestres del cinema mundial i és perfectament accessible al cap de noranta anys del seu rodatge.

La pel·lícula va ser prohibida a Alemanya i, posteriorment, a la França ocupada.